

U borskoj opštini 85 odsto ljudi direktno i indirektno zavisi od rada RTB „Bor“, ali i još 20.000 porodica širom Srbije. Jasno je šta bi za tu kompaniju, kao i državu kojoj duguje još trista miliona evra, značio izbor strateškog partnera.

Koja god kompanija da dođe za strateškog partnera RTB „Bor“ — a prema dosadašnjim nagoveštajima najviše interesovanja su pokazale ruske i kineske — u Boru i Srbiji ništa više neće biti isto. Na to upućuju i najnoviji pokazatelji o poslovanju tog rudarsko-topioničarskog basena, ali i oni o tome šta i ovakav kakav je sada, sa 5.000 zaposlenih, znači za istočnu Srbiju i celu zemlju.

„Mogu slobodno da kažem da 85 odsto ljudi u borskoj opštini direktno i indirektno zavisi od rada RTB 'Bor', ali zavisi i još 20.000 porodica širom Srbije. Jer proizvodnja bakra podrazumeva i veliku potrošnju svih vrsta energenata, ali i da RTB bakrom snabdeva i valjaonicu u Sevojnu i posebno namensku industriju Srbije“, napominje za Sputnjik rukovodilac Službe za odnose sa javnošću RTB-a Gorica Tončev Vasilić.

Ona ističe da dobar poslovni rezultat ostvaren na kraju 2017. godine ukazuje na to da bi dolazak strateškog partnera sigurno učinio da RTB „Bor“ i sama opština stanu na noge, a dugoročno i Srbija.

Posle mnogo godina, na kraju prošle je posle svih odbitaka RTB „Boru“ ostala čista dobit od 42,3 miliona dolara. I pre nego što su ti rezultati bili poznati, premijerka Ana Brnabić je početkom decembra saopštila da RTB uplaćuje ozbiljne pare u budžet i da u bruto domaćem proizvodu učestvuje sa 0,8 odsto. Mislim da je sada taj procenat i veći, kaže Tončev Vasilićeva.

Podseća takođe da je cena bakra na berzi danas dostigla skoro 7.100 dolara za tonu, a da je cena proizvodnje RTB „Bor“ 4.800 dolara po toni. Znači, dodaje ona, sve što je preko te cene firmi donosi zaradu.

Profesor Ekonomskog fakulteta Jurij Bajec smatra da RTB „Bor“, koji danas vidimo kao veliki problem, dugoročno gledano, predstavlja veliki potencijal.

Uostalom, ne bi se tu razne kompanije angažovale, pre svega u istraživanju rudnog bogatstva u koje treba investirati, da to nije tako, dodaje ovaj ekonomista.

U svakom slučaju, RTB „Bor“ je imao veliki problem jer je bio veliki dužnik sa 1,2 milijarde evra duga. Pošto je država otpisala devetsto miliona, ostalo je još trista koje sa dobrim poslovanjem mogu sanirati“, kaže Bajec. On smatra da je u ovakvim situacijama osnovno pitanje da li u perspektivi, na srednji i duži rok, RTB može da funkcioniše profitabilno i da ne pravi teret za državu.

Ne treba, kaže, zaboraviti ni to da li „Bor“ može da koristi sopstvenu rudu u proizvodnji bakra, za šta su potrebna ulaganja u nova ležišta. Bajec podseća da je je do sada bilo uvoza

koncentrata bakra koji je u kombinatu pretapan, što na kraju bude samo doradni posao koji nema veliki dodatni efekat.

Ukazujući da već neko vreme raste potražnja za bakrom, pa tako i njegova cena, profesor Ekonomskog fakulteta podseća na projekcije koje govore da bi taj trend mogao duže da traje. A sa takvim trendovima se, naravno, menjaju i razmišljanja investitora po pitanju isplativosti ulaganja u RTB „Bor“.

„U svakom slučaju, moj je utisak da se to može završiti pozitivno i za Bor i za Srbiju, uz promene unutar rada toga sistema da bi se konačno i efekti dosadašnjih ulaganja i nove topionice ipak isplatili. 'Bor' treba osposobiti da trajno dobro radi i da se skine državi sa grbače, a s druge strane da obezbedi perspektivu“, kaže Bajec za Sputnjik.

Očekivanja su da tender za izbor strateškog partnera za RTB „Bor“ koji će, izvesno je, biti raspisan u prvoj polovini ove godine, konačno razreši sudbinu ovog basena koji je posle trajanja dužeg od jednog veka došao u situaciju da se pita hoće li opstati.

Koliki je to kamen o vratu, svedoči i vest s početka godine kada se predsednik Srbije Aleksandar Vučić nije libio da zamoli kineskog ambasadora da predsednik Kine pomogne Srbiji u pronalaženju strateškog partnera za RTB „Bor“.

Potom je predsednik Nacionalnog saveta za koordinaciju saradnje sa Ruskom Federacijom i NR Kinom Tomislav Nikolić u Kini razgovarao sa izvršnim direktorom kompanije „Zijin mining“, koji je izrazio veliko interesovanje za privatizaciju RTB „Bora“.

Zanimanje za „Bor“ je sredinom prošle godine pokazala još jedna kineska kompanija.

„Tehnologija i kopovi koje smo videli ostavili su dubok utisak na nas. Zato se nadam da ćemo ostvariti uspešnu saradnju sa RTB 'Borom', na obostranu korist“, rekao je generalni direktor kineske kompanije „Hunan gold grup“ Čen Ze Lu prilikom obilaska basena.

A krajem prošle godine je i „Rašan koper kompani“ iz Jekaterinburga, treći po veličini proizvođač bakra u Rusiji nedvosmisleno pokazao interes za strateško partnerstvo sa Srbijom ulaganjem u RTB „Bor“. O tome su uputili pismo i borskoj kompaniji i ministarstvima rudarstva i privrede.

Nisu se ni Kanađani ustručavali da pokažu da ih interesuje borski basen. Nova ambasadorica Kanade je u svoju novu dužnost krenula upravo obilaskom RTB „Bor“, uz hvale onom što je videla.

Očigledno je da je novoj situaciji vetar u leđa dala i cena bakra oko 7.000 dolara po toni.

Stručnjaci smatraju da je za rentabilno poslovanje „RTB Bora“ dovoljno 6.000 dolara po toni. Pogotovo što dosad nije iskorišćena ni polovina rudnih resursa koji su u okolini Bora počeli da se eksploatišu još 1903. godine.

Overene geološke rudne rezerve iznose oko 1,38 milijardi tona rude i sadrže oko 5,1 milion

Šansa godine: Ulazak Rusa ili Kineza u samo jedan grad mogao bi da podigne Srbiju

tona bakra, 202 tone zlata i 1.477 tona srebra. Potvrđeni resursi, sa prosečnom godišnjom eksploatacijom od 26 miliona tona rude, garantuju proizvodnju bakra u narednih pedeset godina.

Izvor: sputniknews.rs